

Sant Jordi i el drac

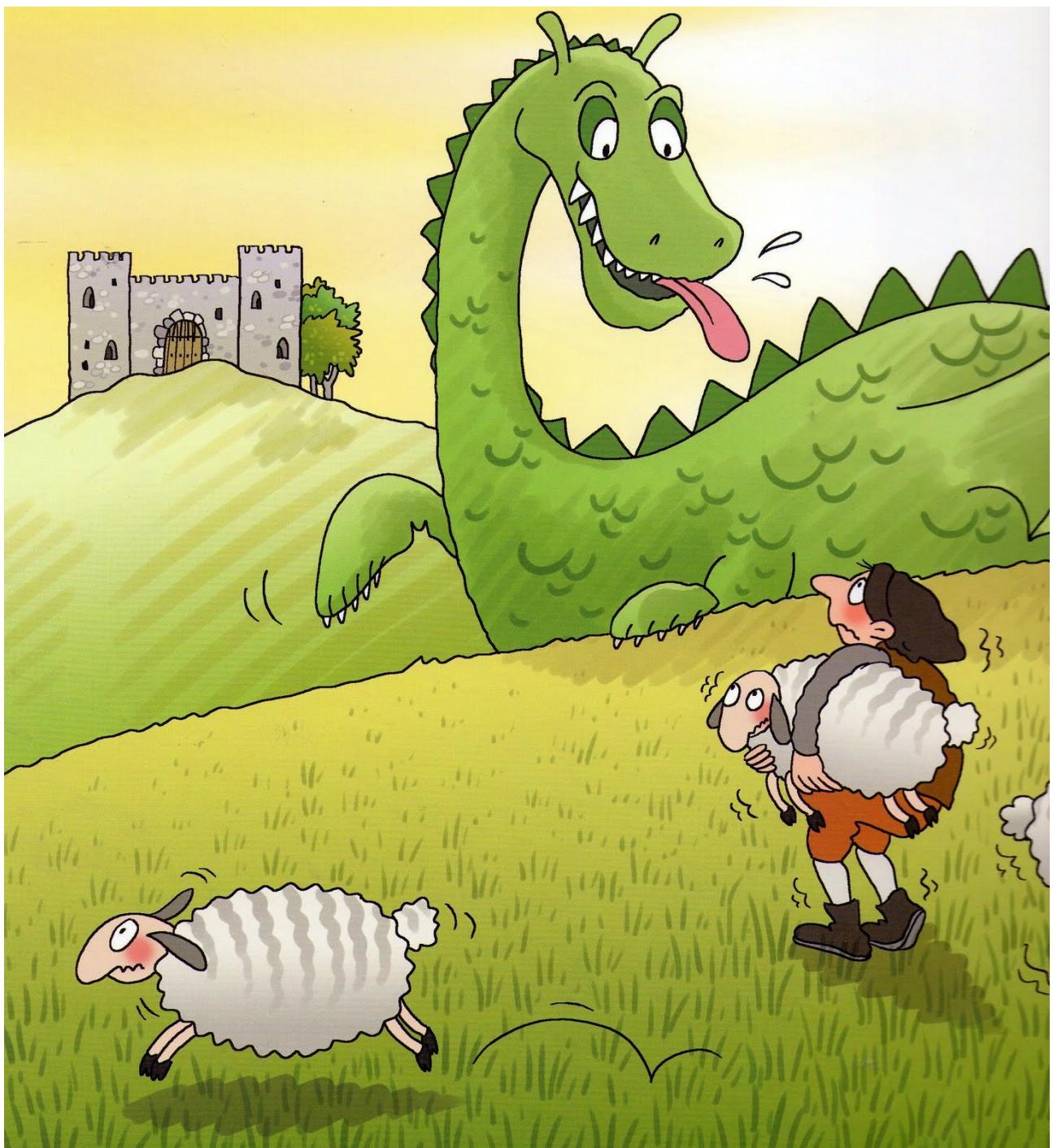
Anna Canvelles • Roser Calafell

es menjava tot allò que li passava per davant.

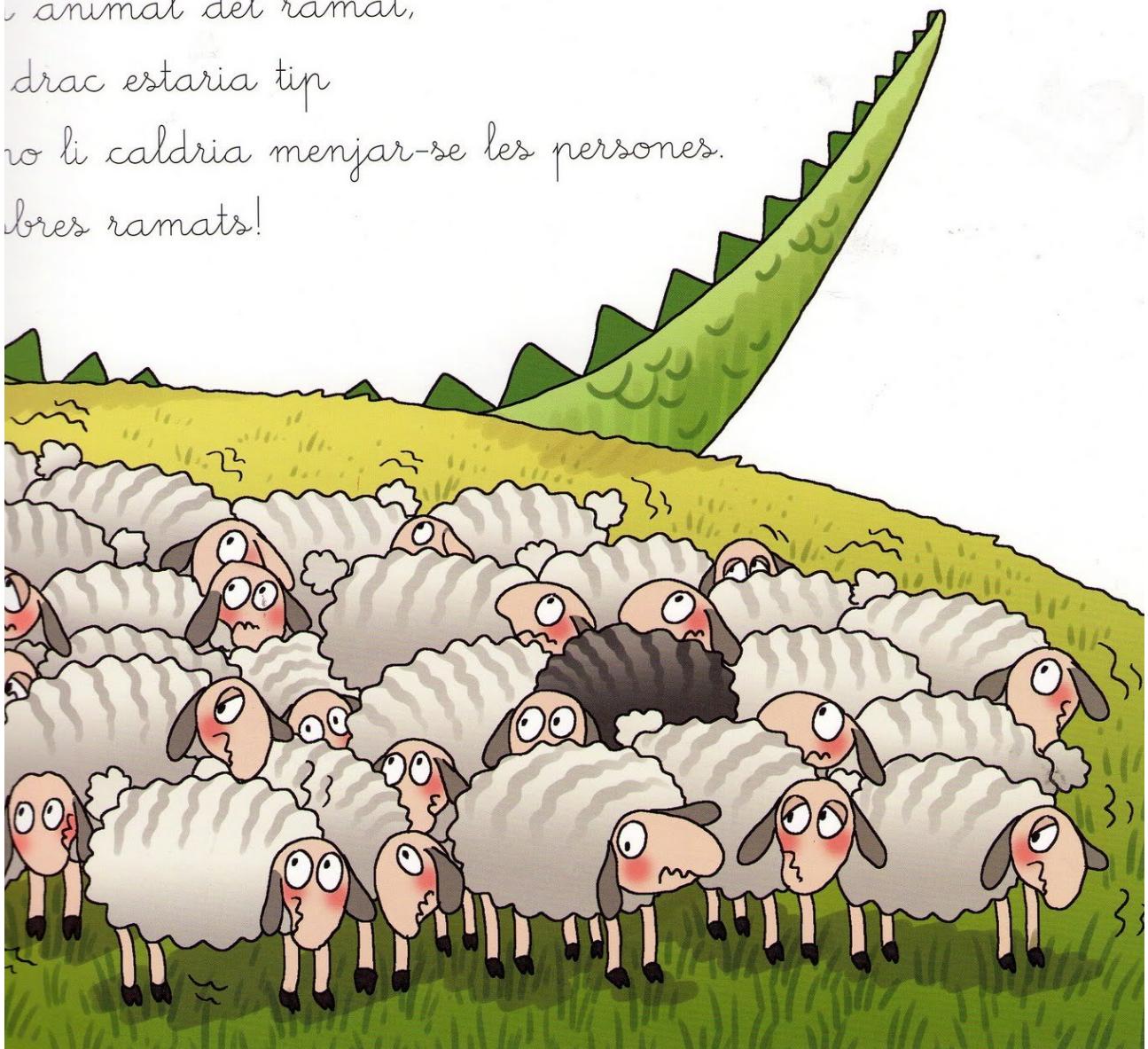
Pobra gent!

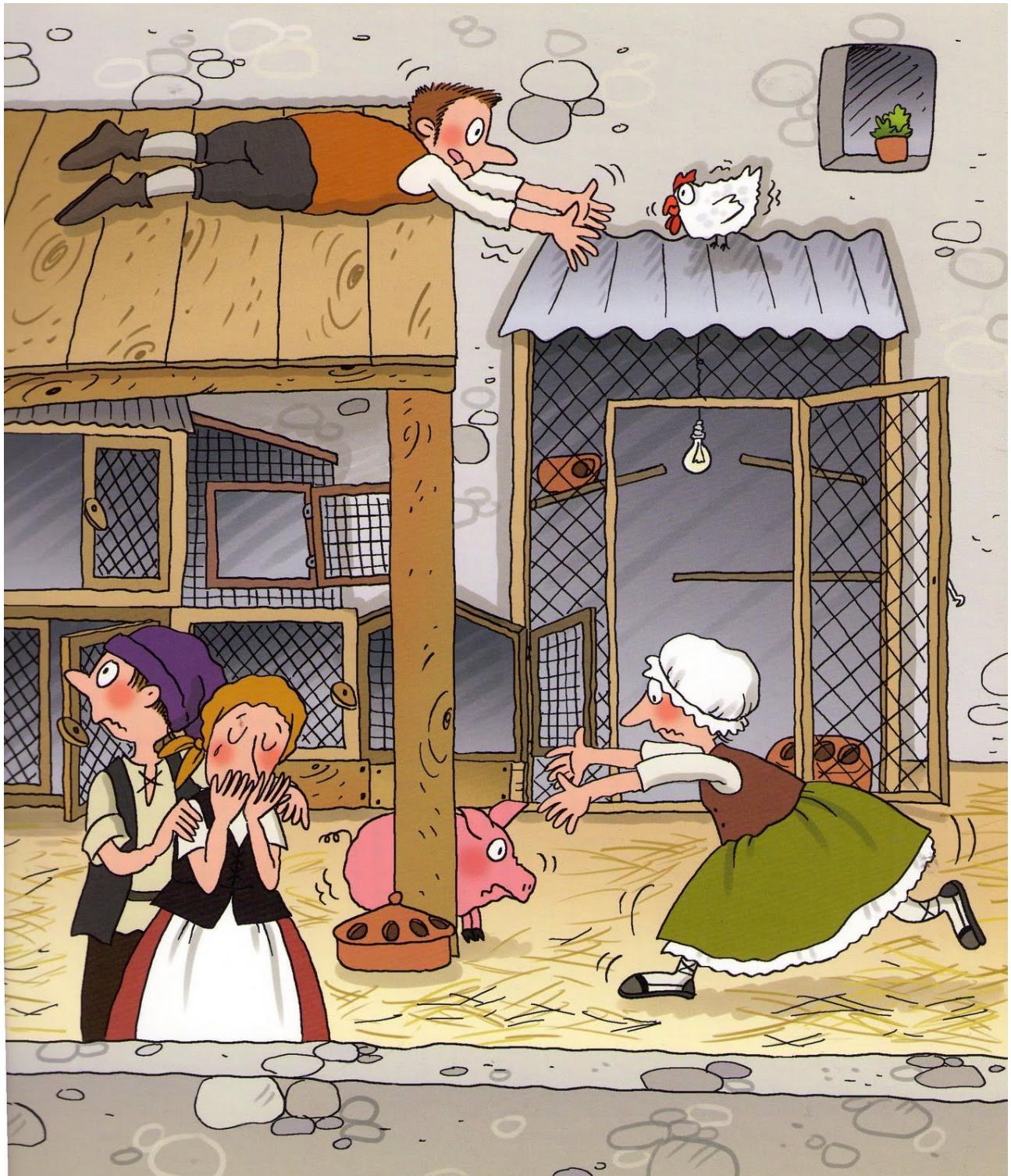

s veïns del poble van pensar
e si cada dia donaven al drac
l animal del ramat,
drac estaria tip
ro li caldria menjar-se les personnes.
ibres ramats!

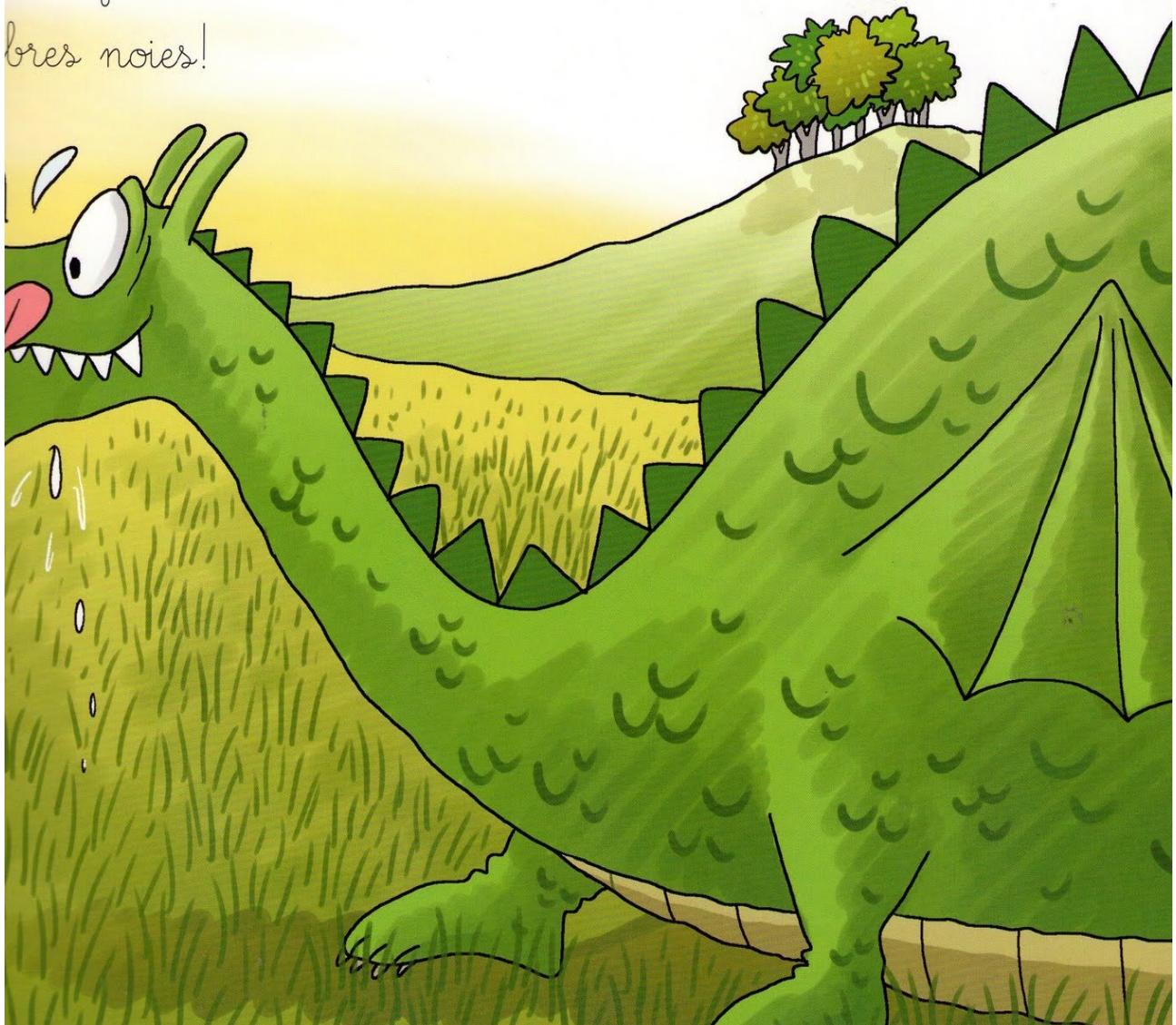

Però el drac tenia molta gana,
i aviat no van quedar ni ovelles,
ni vaques, ni porcs, ni cabres.
Eix, i també s'havien acabat
els conills i les gallines!
Pobres bèsties!

uè va decidir la gent del poble?
mar al drac prudent una noia cada dia.
a noieta ben tendra i gustosa
e, per sorteig,
a regalada al terrible animal.
bres noies!

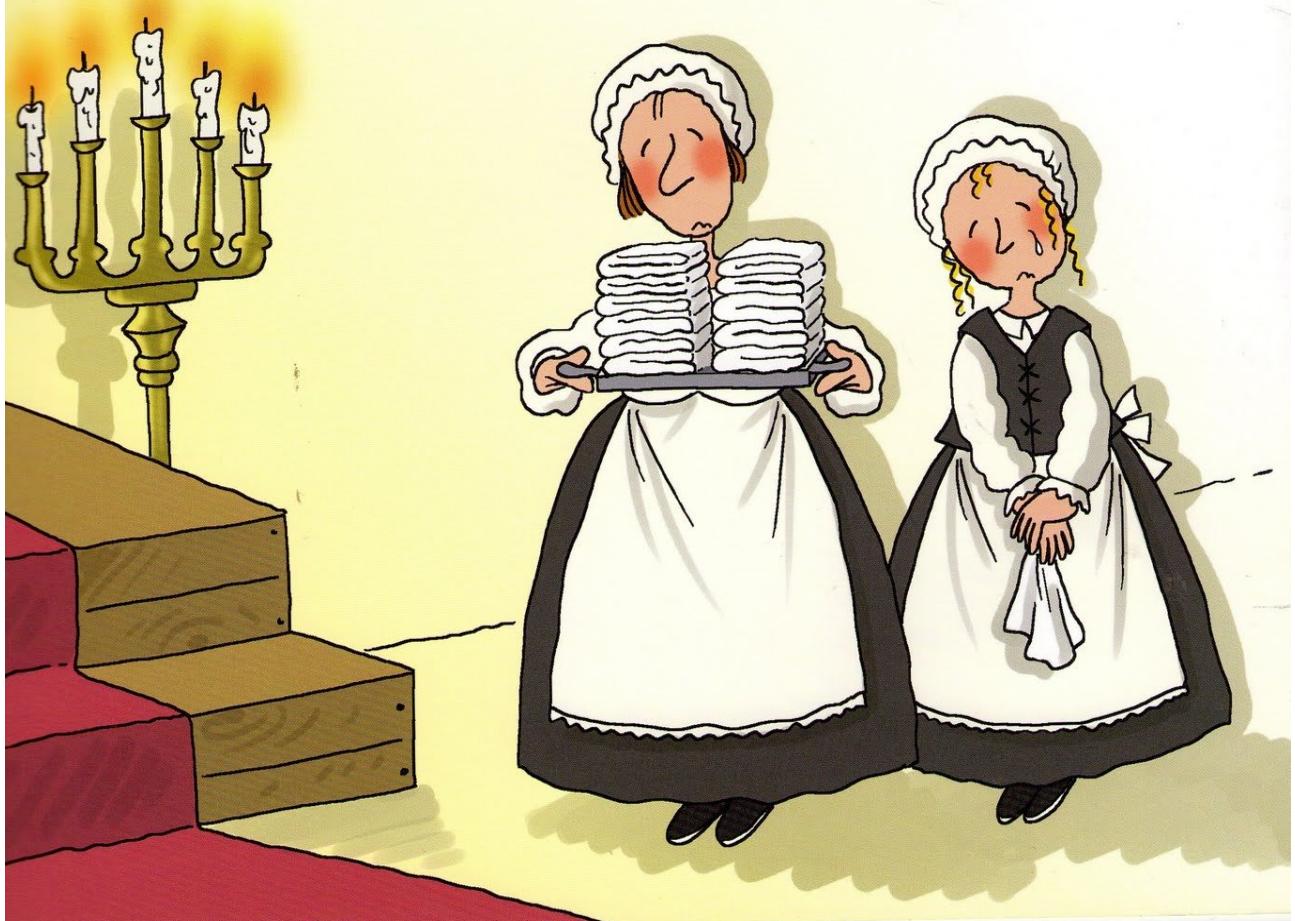
Però un dia,
el sorteig va voler
que li toqués el torn a la filla del rei.
El drac ja es llenava els bigotis.
Tan bonica i tan jove, devia ser ben suculenta!
Pobra princesa!

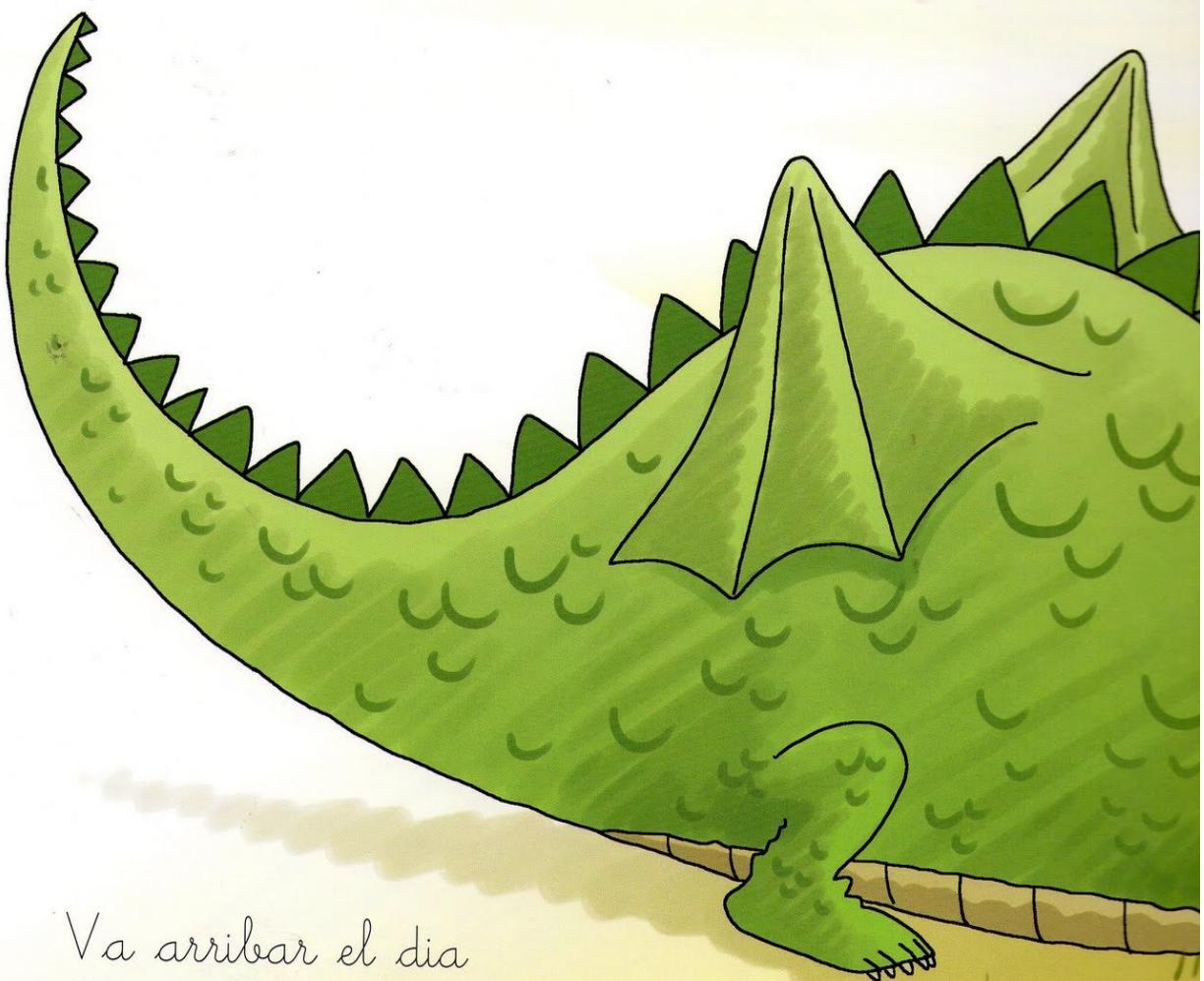

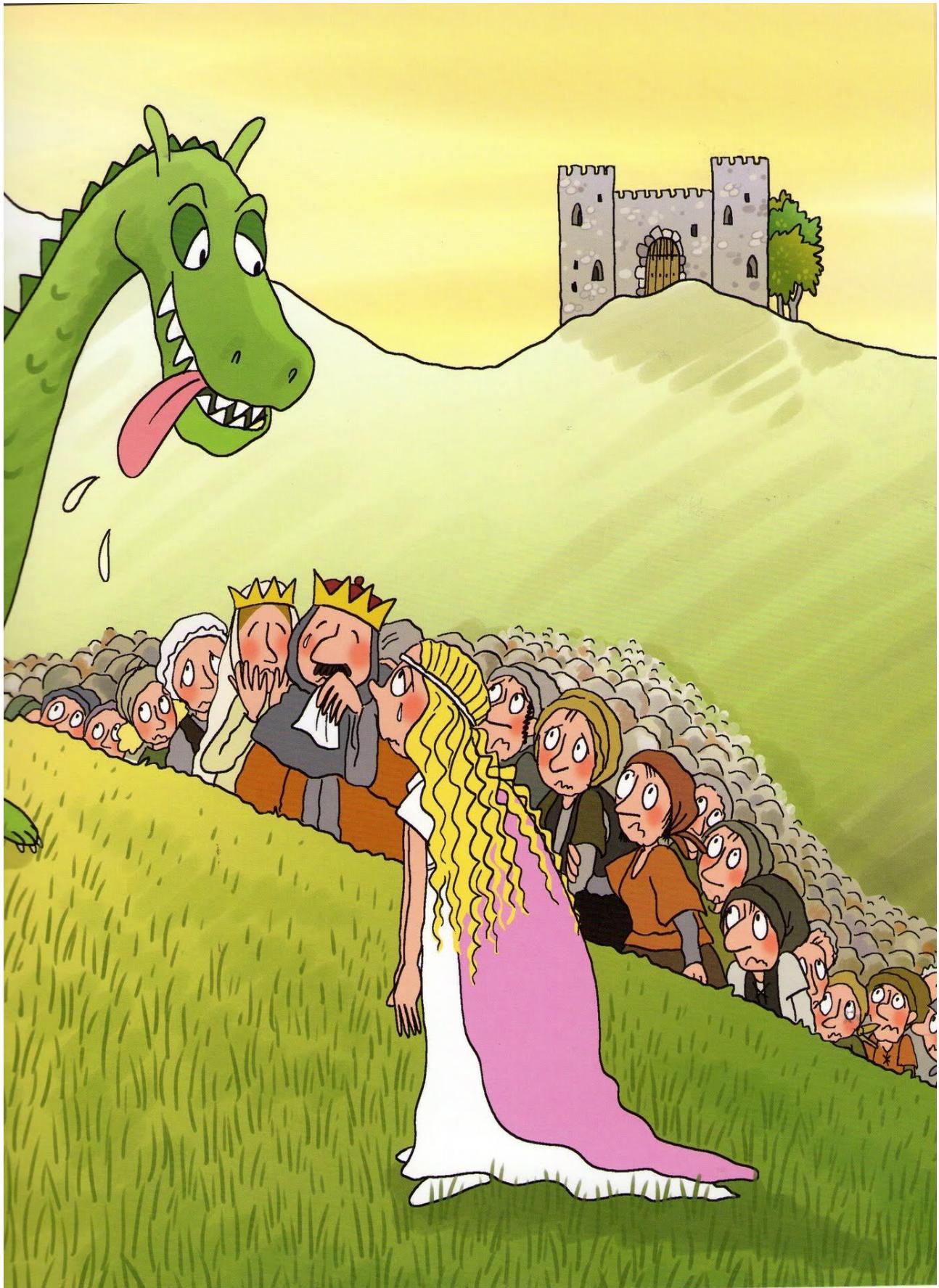

El rei estava molt trist
perquè estimava molt la filla,
però la llei s'havia de complir.
El rei no podia parar de plorar.
Pobre rei!

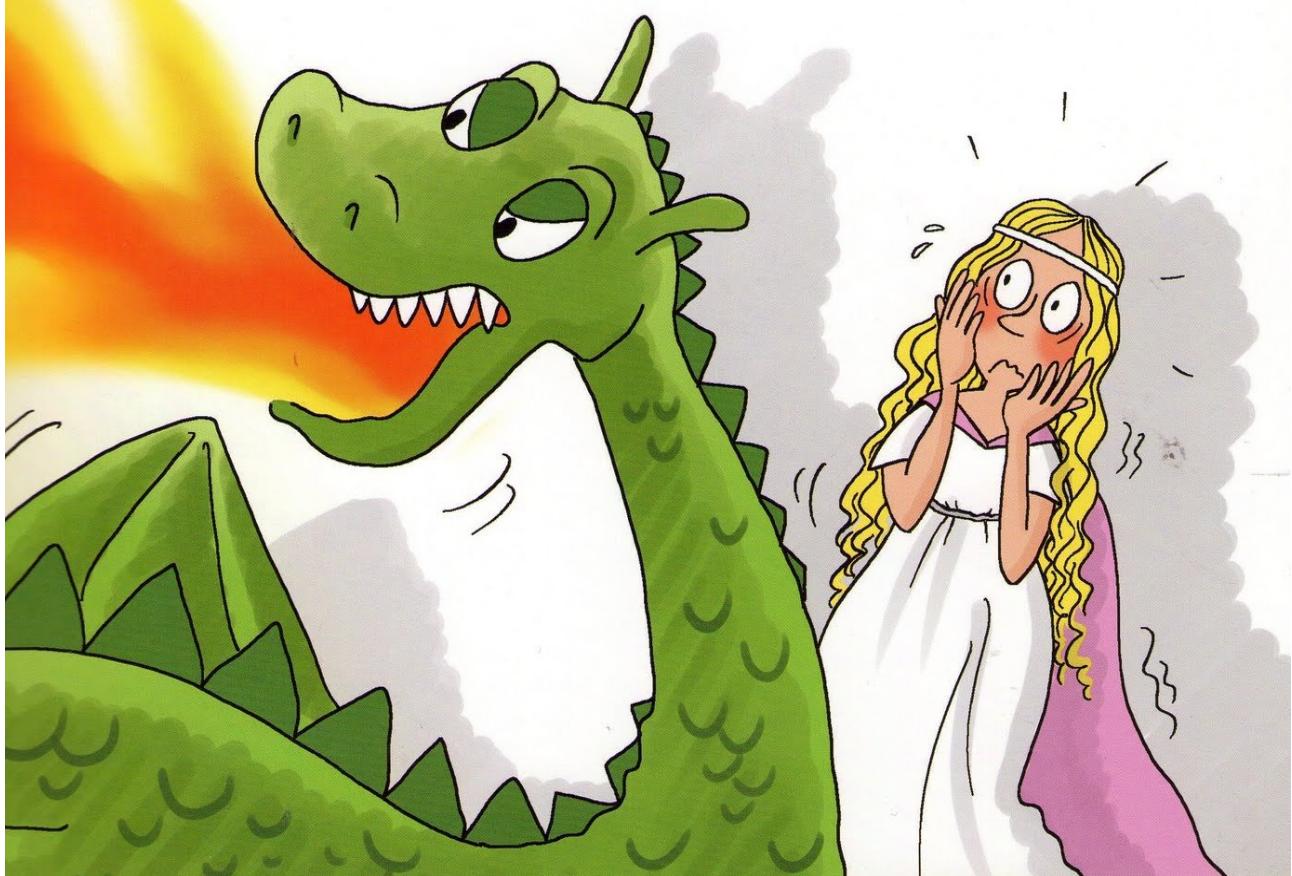

Va arribar el dia
de portar la princesa allà on el drac vivia.
El drac es moria de gana
i es mirava la princesa amb ulls golafrés,
a punt per engolir la noia.
Pobra noia!

e cop, es va sentir un galop que s'acostava.
a un cavaller amb una llança
imunt d'un cavall blanc.

drac, enfurismat,
i expulsar una gran foguerada.
obre cavaller!

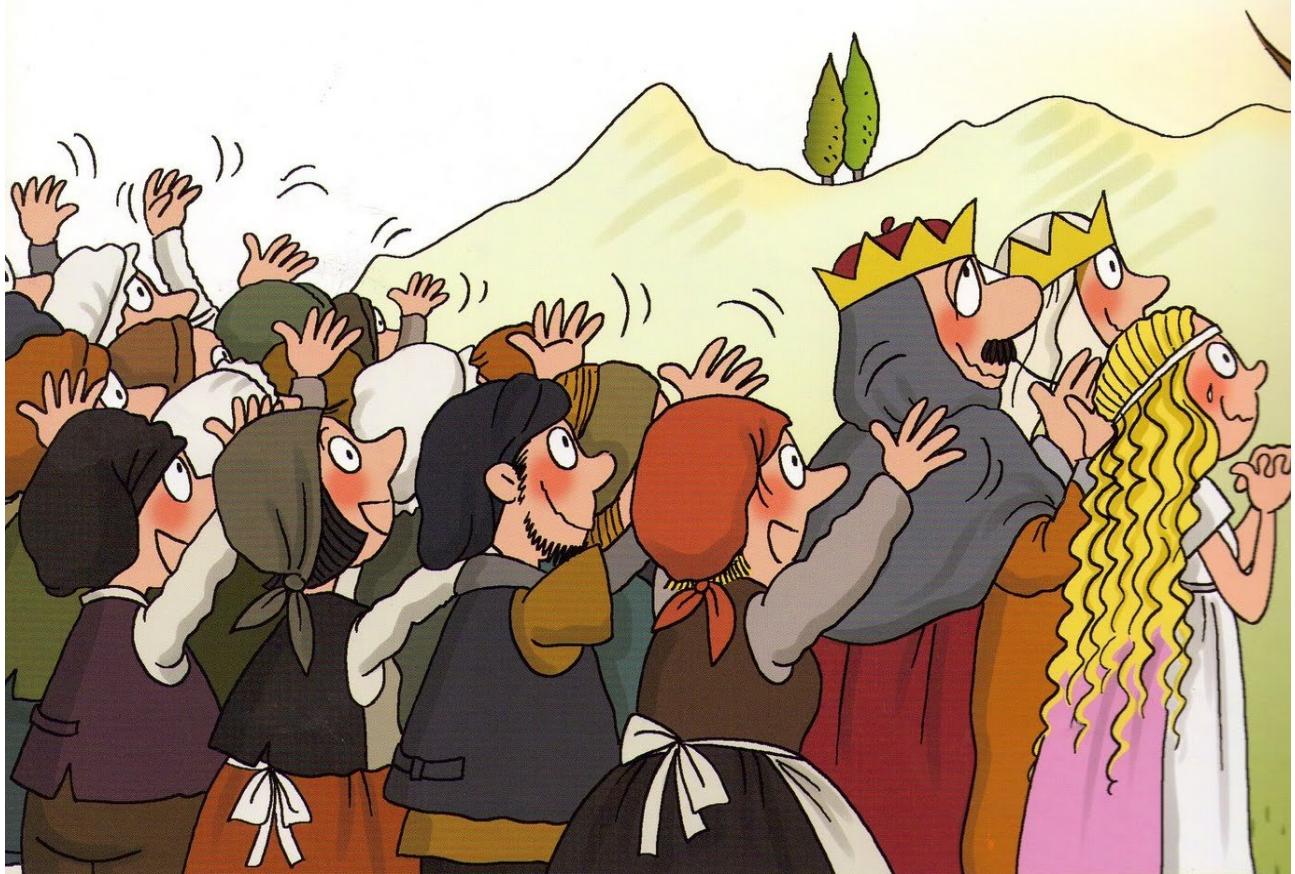
El cavaller, sense pensar-s'ho,
va clavar la llança al coll del drac.

El drac va caure a terra ben mort.

—Qui és aquest cavaller? —es preguntava tothom

—Jordi, per servir-los —va dir el noi, tot cofoi.

—Visca en Jordi!

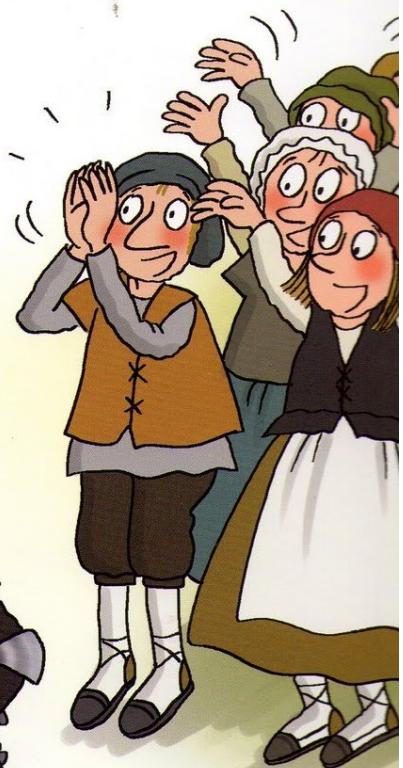
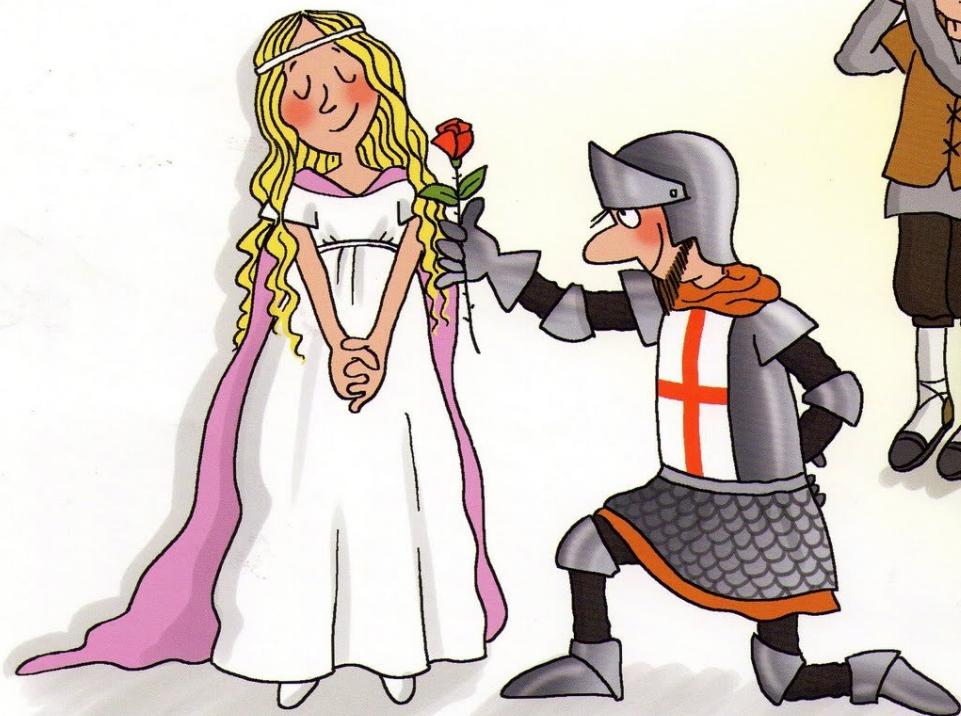

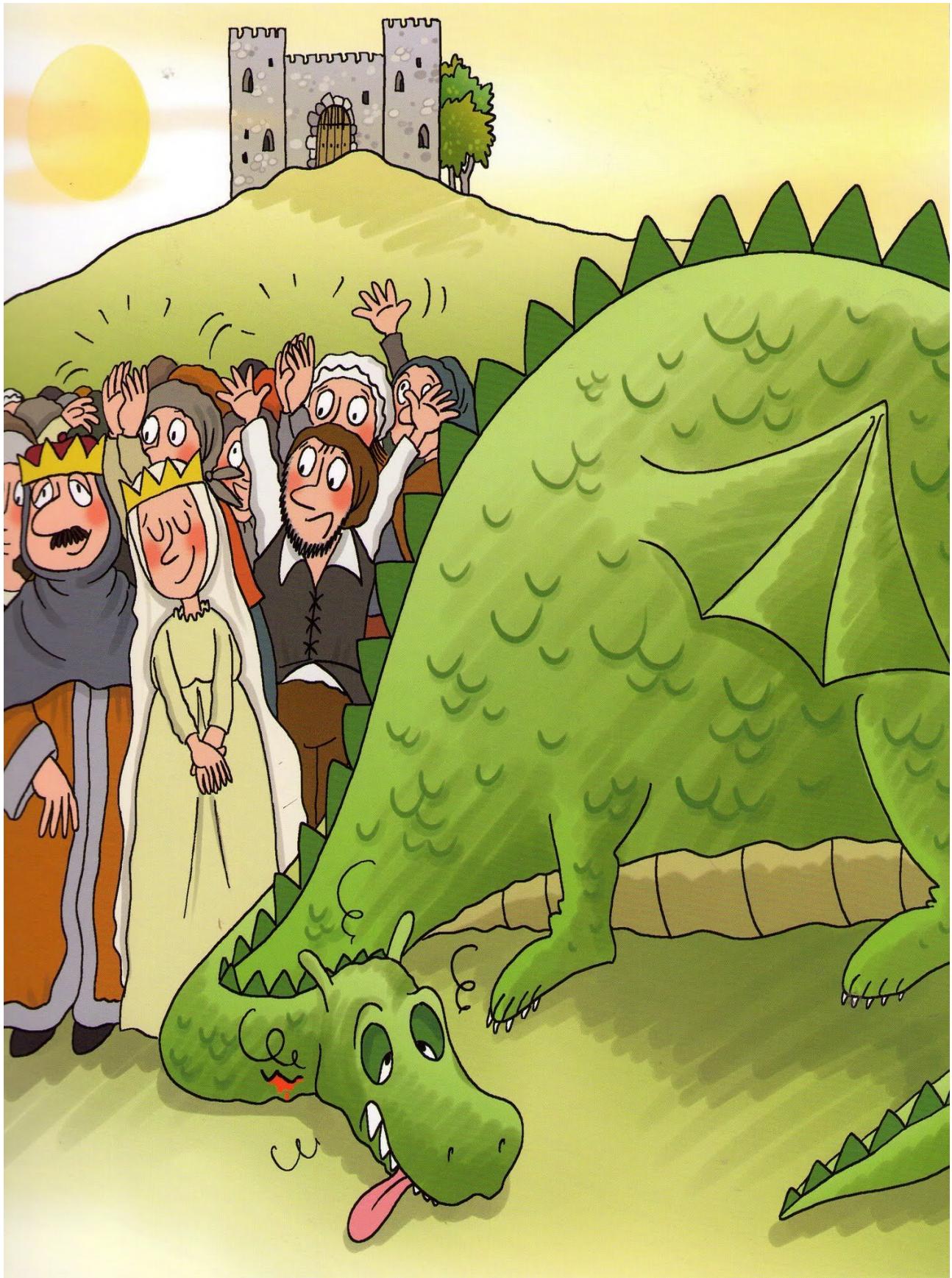
De la sang del drac, va sortir-ne un roser,
ple de roses vermelles com la mateixa sang.

El cavaller Jordi va prendre'n una
i va donar-la a la princesa.

Tothom aplaudia i cridava.

—Visca l'amor!

El rei va demanar al cavaller que es quedés.
Però en Jordi havia de marxar
per continuar repartint pau i llibertat pel món.
Des d'aquell dia, cada vint-i-tres d'abril,
un roser ple de roses vermelles
neix al lloc on va morir el drac.
—Visca Sant Jordi i visca les roses!

#joemquedoacasa